

sygn. akt. V W 198/17

RKS 532/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Pawliczak

Protokolant: Patrycja Zielińska

przy udziale oskarżyciela D. W.

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 r. sprawy:

M. P.

córki A. i D.

urodzonej (...) w K.

oskarżonej o to, że:

I. uchylając się od opodatkowania nie złożyła w terminie do 15.02.2014r. Prezydentowi Miasta S. deklaracji na podatek od środków transportowych za rok 2014 i nie wpłaciła w terminie do 15.02.2014r. i w terminie do 15.09.2014r. podatku wynikającego z powyższej deklaracji, przez co podatek został narażony na uszczuplenie w łącznej kwocie 900,00 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 3 kks

II. uchylając się od opodatkowania, wbrew art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016, poz. 716) jako właścicielka środka transportowego o nr rej. (...)VT nie złożyła w terminie do 16.02.2015r. w Urzędzie Miasta S. deklaracji dla podatku od środków transportowych za rok 2015 i nie wpłaciła podatku od środków transportowych płatnego w następujących ratach: pierwsza rata płatna w terminie do 16.02.2015r., druga rata płatna w terminie do 15.09.2015r., przez co naraziła podatek na uszczuplenie w łącznej kwocie 900,00 zł,

tj. o czyn z art. 54 § 3 kks

I. uznaje oskarżoną M. P. za winną popełnienia zarzuconych jej wykroczeń, z tą zmianą, że ustala, że oskarżona uchylała się od opodatkowania środka transportu o nr rej. (...) V i za ich popełnienie, na podstawie art. 50 § 1 kks, wymierza jej karę 500 (pięciuset) zł grzywny,

II. na podstawie art. 29 ust. 1 Ustawy z 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.02.123.1058 ze zm). przyznaje adwokatowi M. L. wynagrodzenie w kwocie 332,10 (trzystu trzydziestu dwóch 10/100) zł brutto za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu,

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym, na podstawie art.3 ust. 1 Ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. , Nr 49 poz. 223 ze zm.), opłatę w kwocie 50 (pięćdziesięciu) zł.

UZASADNIENIE

M. P. była właścicielem środka transportu – furgonu izotermicznego marki M. (...) nr rej. (...) V. M. P. uchylając się od opodatkowania nie złożyła w terminie do 15.02.2014r. Prezydentowi Miasta S. deklaracji na podatek od środków transportowych za rok 2014 i nie wpłaciła w terminie do 15.02.2014r. (I rata) i w terminie do 15.09.2014r. (II rata) należnego podatku, przez co podatek został narazony na uszczuplenie w łącznej kwocie 900,00 zł.

dowód:

zawiadomienie Prezydenta Miasta k. 1

karta informacyjna pojazdu k. 2

wezwanie k. 3

uchwała Rady Miasta k 5-6

decyzja k. 11-12

M. P. uchylając się od opodatkowania nie złożyła w terminie do 16.02.2015r. Prezydentowi Miasta S. deklaracji na podatek od środków transportowych za rok 2015 i nie wpłaciła podatku od środków transportowych płatnego w następujących ratach: pierwsza rata płatna w terminie do 16.02.2015r., druga rata płatna w terminie do 15.09.2015r., przez co naraziła podatek na uszczuplenie w łącznej kwocie 900,00 zł.

dowód:

zawiadomienie Prezydenta Miasta k. 141

karta informacyjna pojazdu k. 142

wezwanie k. 143,144

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się na wskazanych dokumentach urzędowych, co do których nie zaistniały okoliczności, które nasuwałyby wątpliwości co do ich wiarygodności.

Zgodnie z art. 8 pkt 4 w zw. z art. 9 ust. 6 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oskarżona miała obowiązek złożenia w terminie do dnia 15 lutego deklaracji na podatek od środków transportowych na dany rok podatkowy, który wynikał z samego tytułu posiadania furgonu transportowego. Obowiązku tego nie dopełniła, i to zarówno w roku 2014 jak i 2015. Oskarżona naraziła w ten sposób na uszczuplenie podatki, które powinny zostać wykazane w deklaracji z tytułu posiadania środka transportu. Należne podatki, wobec niezłożenia deklaracji, zostały określone w decyzji.

W ten sposób oskarżona dopuściła się czynów zabronionych, o którym mowa w art.54 § 3 kks.

Wymierzając oskarżonej karę za przypisane czyny Sąd kierował się treścią art. 12 § 2 kks i art. 13 § 1 kks.

Za wymierzeniem orzeczonej kary przemówiła wartość uszczuplonej należności podatkowej. Przy jej szacowaniu uwzględniono również niekaralność oskarżonej.

Po uwzględnieniu wymienionych okoliczności Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy oskarżonej, stopnia społecznej szkodliwości czynu, a zarazem spełniającą cele zarówno wychowawcze i zapobiegawcze, które kara ma osiągnąć wobec oskarżonego, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa będzie kara 500 zł grzywny.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara, mimo, że łagodna w odniesieniu do wielkości należności narażonej na uszczuplenie, pozwoli na wpojenie oskarżonej podstawowych norm społecznych, takich jak konieczność płacenia podatków, do czego zobowiązani są wszyscy członkowie społeczeństwa. Będzie czynnikiem odstrasżającym oskarżoną oraz ewentualnych naśladowców jego zachowania od popełniania podobnych czynów.

W sprawie nie ujawniły się okoliczności, które nakazywałyby uznać, że uiszczenie przez oskarżoną kosztów postępowania byłoby dla zbyt uciążliwe, dlatego też obciążono ją tymi kosztami i wymierzono mu opłatę przewidzianą w sprawach karnych.